

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/769/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 16.K.701.872/2025/19. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Fővárosi Törvényszék 16.K.701.872/2025/19. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és – Budapest Főváros Kormányhivatala XVI. Kerületi Hivatala BP-16/004/00036-24/2025. számú végzésére kiterjedő hatállyal történő – megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó (az alapügy felperese) és a perben nem álló édesanya kapcsolatából 2011-ben egy gyermek született. A bíróság a gyermek feletti szülői felügyeleti jog gyakorlására kizárólagosan az édesanyát jogosította fel.
- [4] Az indítványozó a gyermek védelembe vétele iránti eljárást kezdeményezett, melynek során iratbetekintés és iratmásolat iránti kérelmet nyújtott be Budapest Főváros Kormányhivatala XVI. Kerületi Hivatalához (a továbbiakban: gyámhatóság vagy alperesi hatóság).
- [5] Az indítványozó előre egyeztetett időpontban iratbetekintésre megjelent a gyámhatóságnál, amely a – védett adatok biztosítása mellett – engedélyezte az iratbetekintést és a rendelkezésére álló kérelmezett iratok másolatát átadta az indítványozónak.

- [6] Egyidejűleg tájékoztatta az indítványozót, hogy a gyermek törvényes képviselője által becsatolt iratok egészségügyi, azaz különleges adatokat tartalmaznak, melyek továbbításához jelen eljárásban az ügyfél, illetve annak törvényes képviselője nem adták hozzájárulásukat.
- [7] Figyelemmel arra, hogy a gyermek feletti szülői felügyeleti jogokat a bíróság döntése nyomán az édesanya egyedül gyakorolja, őt a gyámhatóság nyilatkozattételre hívta fel arra vonatkozóan, hogy hozzájárul-e, hogy az indítványozó a gyermek egészségügyi irataiba betekintsen.
- [8] Az édesanya nem járult hozzá, hogy az indítványozó a gyermek egészségügyi irataiba betekintsen, melyre tekintettel a gyámhatóság az indítványozónak – a gyermek ügyében keletkezett valamennyi egészségügyi okirata, egészségügyi kezelésével kapcsolatos iratai vonatkozásában benyújtott – iratbetekintési és másolat készítése iránti kérelmét végzésével elutasította.
- [9] Döntését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 33–34. §, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 3. §, az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény 3/B. §, 4. § (1)–(2) bekezdései, 6. § és 7. § (1)–(2) bekezdései, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:146. § (1)–(2) bekezdései, 4:149. §, 4:161. § (1) bekezdés, továbbá a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 10. § (1) bekezdés rendelkezéseiben foglaltakra alapította.
- [10] A gyámhatóság végzésében rögzítette, hogy a gyermek egészségügyi adatait tartalmazó iratokba való betekintéshez és ezen iratok másolatának kiadásához a kiskorú gyermek törvényes képviselője (a bíróság ítélete által szülői felügyeleti jogokat gyakorló édesanya) nem járult hozzá, ezért a kérelem elutasításának volt helye.
- [11] Az indítványozó a közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálata iránt keresettel élt, melyet a Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: bíróság) 16.K.701.872/2025/19. számú ítéletével elutasított. Ítélete indokolásában a bíróság elsődlegesen leszögezte, hogy a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a közigazgatási tevékenység megvalósulásának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta, és a keresetlevélben foglalt jogsértések közül kizárólag az iratbetekintéshez való jog sérelmét vizsgálta; a keresetlevélben kifogásolt további körülmények a védelemben vétel elrendeléséről szóló határozat felülvizsgálata során értékelendő.
- [12] A bíróság megállapította, hogy az iratbetekintési jog kiemelten fontos ügyféli jog, azonban nem korlátozhatatlan. A bíróság megítélése szerint helytállóan állapította

meg az alperesi hatóság, hogy az egészségügyi adatok különleges adatoknak minősülnek, melyekbe az indítványozó az érintett gyermek felett szülői felügyeleti jogot gyakorló, ekképpen törvényes képviselőnek minősülő anya hozzájárulásának hiányában nem tekinthet be.

- [13] Mindezek alapján a bíróság mint alaptalan keresetet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [14] 2.2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát, melyben az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdéseiben, XVI. cikk (1) bekezdésében, XXIV. cikk (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt jogok sérelmére hivatkozott. Az indítványozó álláspontja szerint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és annak részjogosítványa, a fegyverek egyenlőségének elve sérült azáltal, hogy a bíróság a keresetlevélben felsorolt jogsértések kapcsán kizárólag az iratbetekintéshez való jog sérelmét vizsgálta, és téves jogértelmezéssel figyelmen kívül hagyta, hogy az iratbetekintés célja a kiskorú gyermek veszélyeztetettségével kapcsolatos esetleges hatósági mulasztások feltárása. A gyermek állapotára vonatkozó új bizonyítékok érdemi vizsgálatának mellőzése, a kereset „pusztán általános jogértelmezési szempontokra” hivatkozással történő formalista, érdemi indokolást mellőző elutasítása kiüresítette a jogorvoslathoz való jogot.
- [15] Az indítványozó a bírói mérlegelés alaptörvény-ellenességét azon okból kifogásolja, hogy a bíróság nem végezte el az alapjogok közötti tényleges mérlegelést, mivel az iratbetekintést pusztán adatvédelmi kérdésként értékelte, és nem volt tekintettel a gyermek mindenek felett álló érdekére.
- [16] Nézete szerint a bíróság megsértette az indokolási kötelezettségét, mert nem adott számot arról, hogy döntése meghozatalakor miért hagyta figyelmen kívül a Semmelweis Egyetem Jogi és Igazgatási Főigazgatóság közleményét a betegdokumentáció megismerésre jogosultak köréről, mely szerint a kiskorú gyermek közeli hozzátartozójaként a gyermek egészségügyi dokumentációinak megismerésére lehet jogosult.
- [17] Az indítványozó álláspontja szerint a bíróság téves, *contra legem* jogértelmezése következtében figyelmen kívül hagyta, hogy az édesanya megszegte a Ptk. 4:174. §-ában rögzített szülői tájékoztatási és együttműködési kötelezettségét, és azt, hogy a gyermek egészségügyi adatainak eltitkolása kihat az apai kapcsolattartás biztonságos és felelős gyakorlására. Aggályosnak tartja, hogy a gyámhatóság nem tett intézkedést a tájékoztatási kötelezettség kikényszerítésére.

- [18] Az indítványozó szerint a bíróság ítéletét téves jogszabályi hivatkozásokra alapította, mivel azok nem tartalmaznak olyan kifejezett rendelkezést, mely a különélő szülő számára általános tilalmat állítana fel a kiskorú gyermekével kapcsolatos egészségügyi vagy egyéb dokumentációk megismerésére. Meglátása szerint a bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy különélő szülőként a Ptk. 4:182. §-a alapján joga van a gyermekkel kapcsolatos információk megismerésére, a bíróság döntése ezzel kapcsolatos megállapítást egyáltalán nem tartalmaz.
- [19] Az indítványozó állítja tovább az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított, az ügyek észszerű időn belüli elbírálásához való jog sérelmét.
- [20] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján elsődlegesen azt kell vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [21] 3.1. Az indítványozó Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt megtartotta, mivel a Fővárosi Törvényszék 16.K.701.872/2025/19. számú ítéletét 2025. december 20-án vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2026. február 2-án, határidőben terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján.
- [22] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [23] 3.2.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz befogadásának feltétele, hogy az indítványozó az ügy érdemében hozott döntéssel vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel összefüggésben állítsa alapjogai sérelmét. Az Abtv. nem határozza meg a bírósági eljárást – az ügy érdemében, vagy egyéb határozattal – befejező bírói döntések körét, ezért az Alkotmánybíróságnak esetről esetre kell eldöntenie, hogy a támadott bírói döntés az Abtv. 27. § tárgyi hatálya alá tartozik-e {3168/2018. (V. 16.) AB végzés, Indokolás [40]}.

- [24] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Abtv. 27. §-a tárgyi hatálya alá tartozás tárgyában történő döntés során a panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást szabályozó törvény rendelkezéseit kell alapul venni. A Kp. 84. §-a alapján a bíróság a per érdemében ítélettel, a per során felmerült minden más kérdésben végzéssel dönt. Jelen esetben a bíróság a gyámhatósági végzés felülvizsgálata iránti jogvitát a Kp. 124. § (2) c) pontja alapján egyszerűsített perben, az (5) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a 126. § (3) bekezdése alapján további fellebbezéssel nem támadható ítéletet hozott. Fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a támadott ítélet a bírósági eljárást befejező, az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, így az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasz tárgya lehet.
- [25] 3.2.2. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, mivel az ítélettel szemben további rendes jogorvoslatnak nincs helye, és az alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a bírósági eljárásban felperes volt – fennáll.
- [26] 3.2.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának további törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó részben nem a saját, hanem az érintett gyermek jogainak a sérelmét állította. Figyelemmel arra, hogy az indítványozó – amint az a sérelmezett ítéletből és a gyámhatósági határozatból megállapítható – a gyermek tekintetében nem gyakorolja a szülői felügyeleti jogot, az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésére alapított indítványi elem nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjába foglalt feltételnek, ezért ebben a tekintetben a kérelem érdemi elbírálására nincs lehetőség {vesd össze: 3508/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [7]; 3073/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [27] 3.3. Az indítvány további része a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit csak részben teljesíti: tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására; az eljárás megindításának indokait; az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést; kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntés megsemmisítésére, tartalmazza az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései], azonban nem minden hivatkozott alaptörvényi rendelkezéssel kapcsolatban tartalmaz a bírói döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést.

- [28] A határozott kérelem követelménye magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdéseire, XXIV. (1) bekezdésére, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdésére vonatkozóan önálló alapjogi indokolást nem tartalmaz, továbbá az indítványozó csak állította az észszerű időn belüli elbíráláshoz való jog sérelmét az Alaptörvény XXIV. cikkével és XXVIII. cikkével összefüggésben, azonban ahhoz nem fűzött alkotmányjogi szempontú indokolást. Az indítvány ténylegesen csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben tartalmaz értékelhető alkotmányjogi indokolást.
- [30] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. E vagylagos feltételnek az indítvány az alábbiak miatt nem felel meg.
- [31] Az Abtv. 29. §-ában írt egyik feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat]. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [32] A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.
- [33] Az alkotmányjogi panaszban felhozott alapjogi kifogások egyfelől a bíróság *contra legem* jogalkalmazásával, másfelől az indokolási kötelezettség megsértésével voltak kapcsolatosak. Az Alkotmánybíróság már többször hangsúlyozta, hogy a

hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie. {lásd például: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3204/2016. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi panasz alapján eljárva csak az alkotmányossági szempontokat vizsgálja, tartózkodik attól, hogy a jogszabályok értelmezésére és azok alkalmazására hivatott bíróságok tevékenységét törvényességi-jogalkalmazási kérdésekben felülbírálja. „Az a tény, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően értelmezték az alkalmazott jogi normát, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem” {3060/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [41]}.

- [34] Az indítványozó által állított *contra legem* jogalkalmazással kapcsolatban a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban az Alkotmánybíróság három, egymást erősítő feltétel együttes fennállását követelte meg annak megállapításához, hogy a bíróság *contra legem* jogalkalmazása felérjen az alkotmányossági sérelem szintjére, és megállapítható legyen az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelme.
- [35] Ezek: *i)* a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe, *ii)* döntésének ezt a mozzanatát nem indokolta meg, *iii)* s döntését ehelyett egy olyan bírósági joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó kifejezetten hatályon kívül helyezte {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [29]}. A jelen alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján a sérelmezett bírósági ítélet tekintetében e három feltétel együttes fennállása nem állapítható meg.
- [36] Az indokolási kötelezettség állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, az indokolási kötelezettségből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, és különösen nem következik az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó nem osztja az eljáró bíróság jogértelmezését, illetőleg nem tartja kellően részletesnek a bírói döntés indokolását, az indokolási kötelezettség követelményével összefüggésben még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét {lásd például: 1035/2026. (II. 26.) AB végzés, Indokolás [16]}.

- [37] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában törvényességi kérdéseket vetett fel, az alapügyben eljáró bíróságok jogalkalmazásának kritikáját fogalmazta meg. Tévesnek tartja az ügyében hozott bírói döntést, s valójában egy számára kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánja elérni. Az Alkotmánybíróság jelen esetben is hangsúlyozza, hogy „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [38] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor megjegyzi: a jelen eljárás keretei között az Alkotmánybíróságnak nem volt lehetősége bizonyítási eljárást folytatni olyan kérdések tekintetében, melyek az eljáró bíróság megítélése szerint a védelembe vételi eljárás során képezhetik hatósági, illetőleg bírósági döntéshozatal tárgyát. Az indítványozó ugyanakkor nincs elzárva attól, hogy a védelembe vételi eljárás tárgyában hozott jogerős bírósági döntéssel szemben – a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén – alkotmányjogi panaszt terjesszen elő.
- [39] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz olyan indokot, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, s a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [40] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró